

РЕШЕНИЕ

№ 7836

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9738** по описа за **2023** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р. Н. Е., с адрес [населено място], [улица], №. 19, срещу Решение № 4302 от 26.09.2023г., постановено по н.а.х.д. № 6543/2023г. по описа на СРС, 134-ти състав.

Със съдебното решение е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с АТСС серия К 6535436/2022г. издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50,00 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, вр.ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон, основания за отмяна по чл. 348, ал.1, т.1 и т. 2 от НПК. Правят се възражения, че въззивният съд не е събрал необходимите за изясняване на случая доказателства, а именно: пътни скици на района, както и справка от компетентната община, относно наличното ограничени на допустимата максимална скорост на движение в участъка на извършване на нарушението, както и дали същото е обозначено с пътен знак В-26. Твърди се, че липсва и снимков материал от извършеното заснемане АТСС към ЕФ.

Оспорват се изводите относно изправността на АТСС, като се сочи, че същите са бланкетни. Сочи се, че в ЕФ не е посочено приспадането на толеранса в размер на 3% от измерената скорост. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което да бъде отменен ЕФ. Претендират се разноси. В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, не се представлява.

Прокурор М. от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд правилно е установил фактите по делото, към които и настоящата инстанция се солидаризира, поради което няма излишно да ги повтаря.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания електронен фиш. Легалната дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в §1 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП), но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш.

Настоящият съдебен състав счита, че относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. По отношение на електронния фиш разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща

реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на моторно превозно средство при нарушения, установени и заснети с техническо средство. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на НП, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и НП нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на разпоредбата на чл. 189, ал. 6 ЗДвП, регламентираща възможността за подаване на писмено възражение срещу фиша в 7-дневен срок до директора на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, както и отразяване на разпоредбата на чл. 189, ал. 8 ЗДвП, уреждаща реда и срока за обжалването му, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

Относно твърденията в касационната жалба, че СРС не е събрал относими доказателства, а именно: пътни скици на района, както и справка от компетентната община, относно наличното ограничени на допустимата максимална скорост на движение в участъка на извършване на нарушението, както и дали същото е обозначено с пътен знак В-26, след проверка на материалите по въззивното дело, се установява, че тези твърдения са несъстоятелни. СРС надлежно е изискал от Столична община въпросните писмени доказателства, същите са получени и приложени към делото, а с определение по реда на чл.283 от НПК в съдебно заседание на 31.07.2023г. са приобщени към доказателствената маса.

По отношение на твърдението, че липсва снимков материал от извършеното заснемане АТСС към ЕФ, същото отново не съответна на събраните по делото доказателства. Снимков материал е наличен и приложен към административната преписка находяща се в кориците на делото.

Относно напареното възражение за липса на приспадане на предвидения толеранс от 3% от измерената скорост, следва да се посочи; Действително в ЕФ е налице пропуск да бъде зачетен този толеранс, но в конкретния случай това не може да се приеме за нарушение, което да обуслови неговата незаконосъобразност, поради това, че то не нарушава съществено правата на касатора. Установеното нарушение е за превишаване на разрешената скорост с 20 км/ч. Същото е прието, че осъществява състава на административно нарушение по чл. 21, ал.2, вр.ал.1 от ЗДвП, като на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП на касатора е наложена „глоба“ в размер на 50,00 лева. В тази връзка разпоредбата на чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП сочи, че за превишаване на разрешената скорост от 11 км/ч. до 20 км/ч. се налага глоба в размер на 50,00 лева. В случая е установено превишаване от 20 км/ч. и дори и да се приложи толеранса от 3%, не би се променила квалификацията и съответното предвидено наказание за административното нарушение. Това води и до извода, че пропуска на административния орган да приспадне предвидения толеранс от 3%, в настоящия случай не е накърнило правата на касатора, предвид на което не може да се приеме, че с този пропуск съществено са нарушени процесуалните правила. Поради изложените съображения, касационната инстанция не приема за основателно направеното възражение в този смисъл.

В останалите части възраженията на касатора са били подробно обсъдени от СРС,

като не се споделят твърденията, че изводите на съда са бланкетни или незадълбочени, поради което се приемат от настоящата инстанция.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4302 от 26.09.2023г., постановено по н.а.х.д. № 6543/2023г. по описа на СРС, 134-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.